

124. Чашката е длъжна да ся сыпе у всяка уста, и да ѝ ся неще. *ib.* 69 p. 122. Това ми направи да не ми ся щѣ вече да промѣнямъ жилището си. *P. C.* 50. Азъ отдавна ми се штѣше да се посѣва съ тия нехранимайковци. *Pш.* 55. **Щѣне с. с.** хотѣше: Божіе щѣне. *P. A.* 77. Той са водяше подиръ щѣнето си безъ да размисли (*Il vivait son goût sans réflexion*). *T.* 261. Млада н' оста в' село дѣвойка В' скотско имѣ щѣне да не впадни! *Гп.* 25. **Сверхъ** обичнаго значенія глаголъ **щѣ** *служитъ* для образованія будущаго въ формахъ **щѣ, щѣ** (въ *Родопазъ*) **ждѣ** и **жѣ** (въ *доминъ Тунджи (Калоберъ, Сопотъ, Казанлыкъ)*), **че** (въ *Софійскомъ окръгъ*), **че** (*Макед.*): Ща вѣрва, дорде очи видать и крака носать. *Кп.* 152. Ще дойде и моя коледа. *ib.* Ще броишъ звѣздите. *ib.* А други нѣвои такъви да-ще Господь. *Л. Д.* 69 p. 235. Кога заминете ду белъ Дунавъ И язъ ша ви помогна Да надвиете на люде дивн подпвени. *Вв.* 34. От кавал зѣма ще излѣзе Че тебе та ша ухапи. *Д.* 11, 19—20. Кому ша падне жълтица Той ще войвода да стане. *Д.* 17, 20—21. Дѣ ще царскіятъ синъ дѣ мѣ земи ждѣ му родѣ, ако ще Богъ, две лица едного сльнци, а другуту месинъ. *Ч.* 252. Утри царьтъ ждѣ ни викѣ дѣ идимъ при негу и нѣи жд' пдимъ. *ib.* 255. През' ора жѣ ма засрами. *ib.* 307. Немой са, тате, грыжи ты, Язе че идемъ за тебе. *ib.* 333. Сѣну, ле цару честити, Я ги заведи На тѣя бѣла Дѣнава, Сѣте че да се окѣпа', А тога млада войниче Да ли че да се окѣпе. *сПс.* 1, 166. Ако станамъ сѣкло кѣ му платамъ. *М.* 88. Ако можи за правда да биде, Све кѣя кажа мои греховите. *М.* 55. Ела, ела невѣсто позна кешъ си дворови. *М.* p. 520. Духна ке вѣтрѣцъ полюля ке те, Удрѣ ке дѣждѣцъ, окѣпа ке те, Дой ке кошута, подѣй ке те. *Д.* 37, 30—32. Наше царство достанѣло, Турско царство настанѣло, Та кѣт цѣркѣви разтурѣти От сребро кѣт сѣдла кова, От злато кѣт уздѣ лѣти. *Д.* 39, 17—21. Блага и оная мома Що кю си оди такавъ юнакъ... Мѣзъ кю сп ѣнчо зема. *Д. S.* 6, 24—25. 28. Царьотъ кю ти даде дѣщерета си, и кю бидешъ кату царь. *Д. p.* 142. **Щѣхъ** въ соединеніи съ союзомъ да и наст. врем. глагола образуетъ условное наклоненіе: Ако бѣхъ прѣлъ шестащи, не щѣхъ да имамъ мустащи. *Ч.* 126. Да бѣхъ вчера умрѣлъ, не щѣхъ това да зная. *Кп.* 24. Да имаше сприне, щѣхъ да надроба пошара. *ib.* 25. Мечката, ако не излизала отъ пещержтъ си, щѣше ли да ся нахрани. *П.* 15. Да ке знаела бабата, че ще си тѣкавъ; тя не щѣше да ти отрѣже пѣлътъ, а—главата. *Кп.* 24. Да не бѣхъ намѣрилъ такъва дивы като васъ чехъ да ви утепамъ. *Ч.* 260. Да ти дадаяше нѣвои цѣлинѣ—щѣше ли да ся обогатишъ? Никакъ, ты щѣше останешъ по-сиромѣхъ и отъ оногова. *Л. Д.* 73 p. 214. Много под-добрѣ щѣхъ да направятъ непразднѣты жени да фустытъ